

Sống Đạo 1-18-09

Kính thưa quý khán giả,
lần trước BS Hùm và DS Khâm đã so sánh hai nền tôn giáo lớn Phật giáo và Thiên Chúa giáo và đã cho ta thấy rằng những tôn giáo trên thế gian chẳng hề khác nhau nếu chúng ta vượt qua những hình thức bên ngoài, và con người càng ngày càng cảm thấy gần gũi nhau hơn giống như tinh thần vạn giáo nhất lý của đạo Cao Đài.. Hôm nay cúng tôi lại hân hạnh giới thiệu DS Bùi Văn Khâm và BS Bùi Đắc Hùm để thảo luận thêm về đề tài này. Kính chào DS Bùi Văn Khâm và BS Bùi Đắc Hùm.

DS Khâm: kính chào quý khán giả.

BS Hùm: kính chào quý khán giả.

Host: Xin BS có thể dẫn chứng những sự tương đồng giữa Phật giáo và Thiên Chúa giáo.

BS Hùm: Để so sánh một cách rõ ràng tôi xin đề cập những sự tương đồng theo từng chủ đề. Như mình đã nói, quan trọng nhất trong giáo lý cho con người là tình thương yêu và sự công bình:

Luke: 6:31: Làm cho kẻ khác những gì mình muốn họ làm cho mình.
Dhammapada 10:1 Hãy đối đãi với kẻ khác như là đối đãi với chính mình.

Luke 6:29: Bị đánh ở má bên này, hãy đưa thêm má bên kia.
Majjhima Nikaya 21:6: Nếu bị đánh bằng tay, bằng gậy, hoặc ngay cả bằng dao, không nên chống trả và nguyên rửa.

Luke 6:27-30: Hãy yêu thương kẻ thù, giúp cho kẻ ghét mình, làm phước cho kẻ nguyên rửa mình, cầu nguyện cho kẻ hành hạ mình. Khi có kẻ cướp đi cái áo choàng của mình, hãy cho luôn cái áo bên trong. Hãy bố thí người thiếu thốn. Ai cướp đi của cải của mình, cũng đừng tranh dành trở lại.

Dhammada 1:5 và 1.7:3: Sự ghét không thể xoá bỏ hận thù, mà chính là tình thương mới xoá bỏ hận thù trên thế gian này; đây là chân lý muôn đời... Hoá giải sự tức giận bằng tình thương, hoá giải điều ác bằng điều thiện, hoá giải sự nghèo khổ bằng sự bố thí, hoá giải sự gian dối bằng sự chân thực.

Matthew 25:45: Thành thực mà nói, nếu các người không làm việc đó cho các người hèn mọn này, ấy là các người không làm cho ta vậy.

Vinya, Mahavagga 8.26:3: Nếu các người không săn sóc lẫn nhau, thì ai sẽ săn sóc các người? Ai muốn săn sóc ta, hãy săn sóc những người bệnh hoạn.

Matthew 26: 52: Hãy tra gươm vào vỏ; vì ai cầm gươm sẽ chết vì gươm.
Digha Nikaya 1.1:8: Không nên giết hại chúng sanh,

John 15:12-13: Đây là điều răn của ta: Các ngươi hãy yêu nhau, cũng như ta đã yêu các ngươi. Chẳng có sự yêu thương nào to tát hơn là vì bạn hữu mà hy sinh sự sống của mình.

Sutta Nipata 149-150: Như một người mẹ hy sinh bản thân của mình để che chở cho con, hãy thương yêu tất cả chúng sanh.

John 1:17: Ôn phúc và lẽ thật luôn đến từ Đức Chúa.

Vimalakirtinirdesha Sutra 2: Xác thân của Phật được thành hình bằng tình thương yêu, sự kiên nhẫn, sự hiền diệu, và lẽ thật.

Luke 15:10: Ta nói cùng các ngươi, trước mặt thiên sứ của Đức Chúa Trời, sẽ mừng rỡ cho một kẻ có tội biết ăn năn.

Vimalakirtinirdesha Sutra 5: Bồ tát luôn yêu thương mọi chúng sanh như con một của mình.

Mark 10:19: Ngươi biết các điều răn: đừng phạm tội tà dâm, đừng giết người, đừng trộm cướp, đừng làm chứng dối, đừng làm gian, hãy hiếu kính cha mẹ.

Khuddakapatha 2: Không sát sinh, không trộm cắp, không tà dâm, không vọng ngữ, không nhận vàng bạc.

Host : Đó là về chủ đề tình thương yêu và sự công bình, bây giờ xin BS so sánh Phật giáo và Thiên Chúa giáo trên chủ đề về sự minh triết.

BS Hùm: Trong chủ đề này cả Đức Phật và Đức Chúa đều khuyên con người nên nhìn lại chính bản thân mình, nhìn thẳng vào chính nội tâm của mình, vào lương tâm của mình mà lo tu sửa.

Matthew 13:31-32: Nước thiên đàng giống như một hạt cải mà ta gieo trong ruộng, hạt cải nhỏ hơn các hạt khác, nhưng khi đã mọc lên, thì lớn hơn mọi thứ rau và có thể trở thành cây cho đến nỗi chim trời có thể làm ổ trên nhánh của nó được.

Dhammapada 9:7 Đừng coi thường những điều thiện và nghĩ rằng chúng chẳng có ảnh hưởng gì đến cuộc sống. Nước nhều từng giọt cũng có lúc làm đầy một cái chậu. Con người mỗi ngày làm một điều thiện nho nhỏ rồi cũng sẽ thành một người hoàn hảo.

Luke 6:41-42: Sao ngươi nhìn thấy cọng rác nhỏ trong mắt của người anh em của mình mà không thấy cây đũa trong chính mắt của mình? Bạn ơi, để tôi lấy cái rác trong mắt của anh ra, còn ngươi, thì không thấy cây đũa trong mắt của mình? Hỡi kẻ giả hình, hãy lấy cây đũa ra khỏi con mắt mình trước đã, rồi mới thấy rõ mà lấy cái rác ra khỏi mắt của người anh em của mình.

Udanavarga 27:1: Thấy lỗi của người thì dễ hơn là thấy lỗi của mình. Như kẻ cờ bạc gian lận cố giấu hột súc sắc của mình, mà lại phanh phui hột súc sắc của đối phương.

John 8: 4,5,7: Họ nói cùng Đức Chúa rằng: Thưa thầy người đàn bà này bị bắt quả tang vì tội tà dâm. Luật pháp của Moser định rằng nên ném đá những hạng người như vậy. Còn Thầy thì nghĩ sao? Đức Chúa bảo rằng: Ai trong các ngươi chùng từng làm tội lỗi thì hãy xung phong ném đá vào người này.

Dhammapada 4:7: Đừng soi mói vào lỗi lầm và chuyện của người khác. Hãy quan sát kỹ những hành vi của mình.

Luke 11:34-36: Mắt là đèn soi sáng cho thân mình. Nếu mắt sáng, toàn thân mình sẽ sáng, nếu mắt mờ, thì toàn thân sẽ tối tăm. Do đó, hãy coi chừng sự sáng trong thân mình. Nếu cả thân mình được sáng láng, thì không đâu có sự tối tăm, mà là toàn thân sẽ rực sáng như là có ngọn đèn trong thân mình vậy.

Udanavarga 22:4: Như người cầm đuốc sẽ thấy rõ mọi vật. Cũng như người có ngọn đèn lương tâm sẽ trở thành bậc hoàn hảo.

Matthew 6:25-26: Ta phán cùng các người rằng: Đừng vì sự sống mà lo lắng về thức ăn, cũng đừng vì xác thân mà lo âu về thức mặc. Sự sống há chẳng quan trọng hơn thức ăn, cũng như thân thể há chẳng quan trọng hơn thức mặc? Hãy xem những chim trời, chúng chẳng lo âu về gieo hay gặt cũng chẳng lo âu tích trữ, mà Cha các người trên trời vẫn nuôi chúng đầy đủ. Các người há chẳng quý trọng hơn loài chim hay sao?

Dhammapada 7:3-4: Người mà không tranh dành, không tích trữ sông thanh thân tự do thì khó tìm như chim trời

Matthew 5:45: Cha các người trên trời khiến mặt trời mọc lên soi sáng cho kẻ dữ lẫn người lành và làm mưa cho kẻ công bình lẫn người độc ác.

Sadharmapundakira Sutra 5: Mây làm mưa cho vạn loài dù sang dù hèn. Vàng nhựt nguyệt soi sáng cho cả thế gian, từ người cao lẫn người thấp, từ người mạnh lẫn người bệnh.

Mark 7:15: Sự xấu xa như bản không đi từ bên ngoài, mà chính là đi từ ngay bên trong cơ thể của ta.

Sutta nupata 242: Trộm cắp, lừa dối, tà dâm, đó chính là những sự xấu xa, còn những gì chúng ta ăn sẽ không làm con người tội lỗi.

John 2:24-25: Đức Chúa biết tất cả mọi người và không cần người nào làm chứng cho người nào, vì rằng đức Chúa biết tất cả những gì ở trong lòng của mọi người.

Vimalakirtinirdesha Sutra 2: Đức Phật hiểu rõ từ tư tưởng đến hành động của mọi chúng sanh.

Host: Thưa BS, về phương diện vật chất tôi biết rằng Đức Phật đã từng dạy rằng tất cả sự vật trên thế gian này đều là không. Còn như trong đạo Thiên Chúa thì sao?

BS Hùm: Quan niệm thông thường của quần chúng là hễ tu theo đạo Phật thì phải cố từ bỏ những sung sướng vật chất ở thế gian và sống một cuộc đời khổ hạnh, trái lại tu theo đạo Thiên Chúa thì con người còn có thể hưởng thụ đời sống vật chất thoải mái. Nhưng mà nếu đọc kỹ Thánh Kinh thì ta cũng có thể thấy Đạo Thiên Chúa cũng có những lời dạy tương tự cho rằng con người không chứa của cải ở thế gian mà là ở cõi thiên đàng:

Luke 6:20: Hạnh phúc thay những người nghèo khổ, họ không có chút của cải ở thế gian mà là ở cõi thiên đàng.

Dhammapada 15:4: Hãy sống thong dong hạnh phúc như những thiên thần rạng rỡ không cần sở hữu vật gì ở thế gian.

Mark 10:23-25: Thật là khó khăn cho những người giàu có để lên thiên đàng. Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn là người giàu lên cõi thiên đàng.

Jatakamala 5:5,15: Cửa cải làm cho con người trở nên tham lam như một chiếc xe tuốt dốc. Những cửa cải chỉ làm tăng thêm sự ích kỷ, và khẳng định rằng nếu có ai cho rằng mình chối bỏ sự sang giàu thì đó chỉ là giả dối.

Luke 16:13: Một người nô bộc không thể thờ hai chủ, vì hoặc là họ sẽ yêu người này và ghét người kia, hoặc là họ sẽ tận tụy với người này và khinh dễ người nọ. Cũng như các người không thể vừa thờ phượng Đức Chúa Trời mà vừa tôn thờ của cải.

Dhammapada 5:16: Một đàng thì dẫn tới sự giàu sang, một đàng thì dẫn tới cõi Niết Bàn. Hiểu được như vậy thì người tu không thể chạy theo danh vọng mà phải cố thoát ra khỏi mọi ràng buộc vật chất.

Chẳng những như vậy, Đức Chúa lại còn khuyên con người hãy bán hết của cải của mình để bố thí cho người nghèo.

Matthew 19:21: Nếu người muốn được trọn vẹn, hãy đi bán hết gia tài và bố thí cho người nghèo, và như vậy người sẽ có được kho tàng ở nước trời.

Dhammapada 13:11: người tham lam không lên được cõi Niết Bàn. Người khờ dại không bao giờ ngợi khen lòng từ thiện. Tuy nhiên kẻ thánh nhân sẽ hân hoan bố thí và sống hạnh phúc thong dong.

Luke 21:1-4: Đức Chúa ngẩng lên và thấy những kẻ giàu bỏ tiền lẻ vào rổ; và lại thấy một người goá phụ nghèo khổ bỏ vào hai đồng tiền. Ngài phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các người rằng người goá phụ nghèo khổ này đã cúng dường nhiều hơn tất cả mọi người. Vì những người kia đều lấy của dư của mình để cúng, nhưng người goá phụ nghèo khổ thiếu thốn này đã dâng hết những gì mình đã có.

Jatakamala 3:23: Bố thí là một cử chỉ từ thiện cao thượng. Dù người bố thí chỉ là một em bé ngây thơ, hay dù không ai hay biết thì của bố thí cũng vô cùng cao thượng. Không ai có thể xem nhẹ một món quà nhỏ nhen được bố thí một cách thành tâm cho những người túng thiếu. Những của bố thí này quả thật là to tát.

Luke 22:35: Đức Chúa phán rằng: Khi ta sai các người đi, không đem túi, xách hay dép, các người có thiếu gì không? Môn đồ thưa rằng không thiếu chi cả.

Vinaya Mahavagga 1.11.1: Đức Thế Tôn bảo các vị tỳ khưu rằng: Ta hoàn toàn không bị ràng buộc gì cả. Hỡi các tỳ khưu, các người không nên để mình bị ràng buộc gì cả.

Ngoài ra, sự tích lũy của cải, tài sản, kho tàng, chỉ tăng thêm những phiền phức khổ sở, lo sợ cho con người mà thôi. Con người cứ ngay ngáy lo âu tìm mọi cách để gìn giữ để của cải không bị mất cắp.

Matthew 6:19-20: Các người chớ nên tích lũy của cải ở cõi thế gian, vì nơi đó có sâu mối, sét rỉ làm hư, và có kẻ trộm đào hang khoét vách mà lấy; hãy tích lũy của cải ở trên trời, nơi đó không có sâu mối sét rỉ làm hư và không có kẻ trộm đào hang khoét vách mà lấy.

Khuddakapatha 8:9: Người khôn làm điều thiện, đó là những kho tàng không bao giờ mất, không ai có thể chia, không kẻ trộm nào có thể lấy.

Host: Thừa BS Hùm, mỗi con người của chúng ta ngày ngày phải vật lộn với cuộc sống vật chất nên ít khi được thanh thản trong lòng. Xin BS cho biết quan niệm của Thiên Chúa giáo và Phật giáo trên vấn đề làm thế nào để tìm thấy sự an tĩnh trong lòng của mình.

BS Hùm: đây là một bí quyết vô cùng quan trọng mà ai ai trong chúng ta cũng mong muốn trên cuộc đời này. Trên phương diện này hai vị giáo tổ cũng lại có cùng một quan niệm, khuyên người đời hãy sống thong dong đừng để ràng buộc bởi vật chất.

Matthew 7:15: Hãy coi chừng những nhà tiên tri giả mạo, là những kẻ mang lột con chiên đến cùng các ngươi, nhưng bề trong thật là những lang sói sẽ cắn xé các ngươi.

Dhammapada 26:12: Quần áo đẹp có ích lợi gì đâu? Khi trong lòng bị rối beng thì các ngươi lại lo trau chuốt bề ngoài.

Luke 6:47-49: Ta sẽ chỉ cho các ngươi biết kẻ nào đến cùng ta và làm theo lời dạy của ta. Kẻ ấy giống như một người cất nhà, đào móng cho sâu xây nền vững chắc, khi ngập lụt, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà, nhưng không xô ngã được vì nền đã được xây chắc chắn. Kẻ nào không làm theo lời dạy của ta, thì giống như cất nhà mà không xây nền móng vững chắc, khi dòng nước chảy mạnh xô vào tức thì nhà bị sụp và bị hư hại lớn lao. Dhammapada 1:13-14: Mưa dột vào nhà nào có mái nhà kiến tạo sơ sài, cũng như đăm mê quyến rũ những tâm hồn yếu đuối. Trái lại mưa không làm dột được những nhà với mái nhà chắc chắn, cũng như đăm mê không quyến rũ được những tâm hồn mạnh mẽ.

Theo lời dạy trên thì nền móng vững chắc của con người không phải là quần áo mặc bên ngoài, mà chính là tâm hồn mạnh mẽ bên trong, và chính tâm hồn kiên quyết, mạnh mẽ mới giúp con người chống trả với mọi cám dỗ vật chất. Và còn quan trọng hơn nữa, khi con người còn bám víu vào vật chất thì con người luôn luôn ích kỷ, chỉ muốn giữ vật chất cho riêng mình mà thôi. Trái lại, những người coi thường vật chất của cải thì lại vị tha, hay nghĩ đến người khác, và còn có thể hy sinh bản thân mình để giúp đỡ kẻ khác.

Mark 8:35: Kẻ nào muốn bám víu vào cuộc sống vật chất thì sẽ mất, trái lại kẻ nào hy sinh cuộc sống của mình vì Đạo sẽ được cứu rỗi.

Majjhima Nikaya 72:15: Khi buông tất cả tham vọng và ích kỷ, thánh nhân sẽ thoát được mọi ràng buộc.

Và khi con người không bị vật chất ràng buộc thì sẽ tìm thấy sự bình an trong lòng của mình.

John 14:27: Ta để lại sự bình an cho các ngươi, lòng các ngươi chớ nên bối rối và sợ hãi.

Majjhima Nikaya 6:8: Cầu xin cho sự sợ hãi đừng xâm chiếm lòng tôi.

Matthew 15:19-20: Ăn cơm mà không rửa tay không phải là xấu xa, chỉ những tâm hồn hắc ám vì giết người, dâm ô, trộm cướp, làm chứng dối mới là xấu xa.

Udanavarga 33: 13: Sự tắm rửa sẽ không làm con người trở nên trong sạch. Chỉ có kẻ tránh được tội lỗi dầu lớn dầu nhỏ mới trở thành Phật.

Cả hai tôn giáo cho thấy rằng sự tu tỉnh nội tâm của con người quả nhiên là vô cùng quan trọng trong cuộc sống. Vì có rất nhiều những kẻ sang giàu với đầy đủ các phương tiện vật chất, nhưng không bao giờ sống được một cuộc sống nhẹ nhàng thanh thản và hạnh phúc.

Host: Thật không gì quý bằng giữ cho mình được trong sạch dù phải sống trong dòng đời vẫn đục. Cũng trong tinh thần này Ngài Ngô văn Chiêu chủ trương cư trần bất nhiễm trần, sống trong cuộc đời gió bụi mà chẳng để bụi làm hoen ố. Trong thời kỳ của Đức Phật và Đức Chúa, cuộc đời cũng đầy đầy những khổ đau vì tội ác, giết chóc, lường gạt dâm ô, nhưng Đức Phật và Đức Chúa đã không vì vậy mà bị cám dỗ.

BS Hùm: Điều này đã từng được phản ánh bởi văn chương dân tộc Việt Nam như trong bài thơ về hoa sen:

Trong đầm gì đẹp bằng sen,
Lá xanh bông trắng lại chen nhụy vàng.
Nhụy vàng bông trắng lá xanh,
Gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn.

Matthew 9:10-13: Khi đức Chúa ngồi ăn tại nhà Matthew, có nhiều người thu thuế cùng kẻ xấu đến ngồi ăn với Ngài. Người Pharisee thấy vậy nói rằng: “làm sao mà thầy các người ngồi ăn chung với người thu thuế và kẻ xấu như vậy?” Đức Chúa nghe vậy phán rằng: “Chẳng phải người khoẻ mạnh cần thầy thuốc mà là chỉ người bệnh mới cần. Ta đến đây không phải để cứu rỗi người tốt mà là để cứu người tội lỗi.”

Vimalakirtinirdesha Sutra 2: Vị Bồ Tát đã hiện diện tại hí trường và các sông bài bạc, nhưng mục đích của Ngài là để cảm hoá những người đam mê cờ bạc. Để cảm hoá người đời, Ngài không từ chối đi đến các nơi nào khắp mọi nẻo đường, ngay cả trong các nhà điếm, tiệm rượu.

Và dù sống lẫn lộn trong một thế giới đầy đầy xấu xa tội ác, những danh vọng, giàu sang, các Ngài đã không bao giờ bị cám dỗ.

Luke 4:13: Quý vương đã dùng hết mọi cách để quyến rũ Ngài nhưng thất bại, phải bỏ đi để chờ một cơ hội khác.

Lalitavistara Sutra 18: Trong thời gian sáu năm dài tu hành theo khổ hạnh, quý vương đã theo Ngài từng bước, tìm cơ hội để hại Ngài. nhưng bị thất bại và đành tuyệt vọng bỏ đi.

Và chính nhờ sống lẫn lộn cùng với những kẻ tội lỗi xấu xa, các Ngài đã có thể cảm hoá được những người tội lỗi.

Luke 23:39-43: Một tên cướp bị đóng đinh cũng mắng nhiếc Ngài rằng: “Người không phải là đấng Christ sao? Hãy tự cứu mình người và cứu luôn chúng ta nữa.” Nhưng tên kia trách nó rằng: Người cũng chịu một hình phạt ấy, còn chẳng sợ đức Chúa Trời sao? Về phần chúng ta, đây chỉ là luật công bình, vì hình phạt ta chịu, quả xứng với tội ta đã làm; nhưng người này không hề làm một điều nào ác. Đoạn lại nói rằng: hồi Chúa Jesus,

Khi Ngài đến được nước trời, xin Ngài nhớ đến tôi. Đức Chúa Jesus phán rằng: “Quả thật ta nói cùng ngươi, hôm nay, ngươi sẽ được ở cùng ta nơi thiên đàng.”

Majjhima Sutra 86:5,6,18: Đức Phật đã có được những quyền năng siêu việt. Một tên cướp đến bên Ngài nói rằng: Tôi thành tâm hối lỗi, từ nay tôi xin mãi mãi từ bỏ tội ác. Rồi tên cướp rút gươm và quăng xuống hồ. Hấn quì xuống chân Ngài nguyện rằng : “Những ai từng sống buông trôi, khi hối lỗi sẽ làm một tấm gương soi sáng cho người đời như là một vầng trăng đã ra khỏi được bóng mây.”

Host: Câu chuyện này làm tôi nhớ lại câu mà tôi thường hay nghe là buông dao đồ tể, quày đầu thành tâm hướng thiện tức khắc thành Phật.

BS Hùm: Đúng rồi. Nhưng điều quan trọng nhất là phải có sự thành tâm như trong câu đầu tiên của kinh nhứt tụng của Cao Đài: Đạo gốc bởi lòng thành tín hiệp. Sự thành tâm rất vô cùng quan trọng trong đời sống con người. Dù con người bỏ ra tiền muôn bạc vạn để bố thí người nghèo, mà không có sự thành tâm, nghĩa là đằng sau sự bố thí này có một dụng ý riêng tư hoặc là để nổi danh hoặc cầu lợi, thì sự bố thí sẽ trở thành vô nghĩa. Trong đạo Cao Đài sự thành tâm sở dĩ được coi như là quan trọng là vì trong mỗi con người đều có chơn linh của Đức Chí Tôn, dưới hình thức lương tâm để hướng dẫn con người. Nếu con người không thành tâm, tức là có một sự dối trá với lương tâm. Mà dối trá với lương tâm tức là dối trá với Trời. Mà dối trá với Trời thì tội tình biết mấy!

Host: Như vậy sự thành tâm cũng rất là quan trọng trong Phật Giáo và Thiên Chúa Giáo, vì theo như hai câu chuyện trên, khi còn người thành tâm hối lỗi, tức khắc có thể thành Phật hoặc được về cùng Đức Chúa trên cõi Thiên Đàng, hay nói cách khác sẽ được cứu rỗi. Nói đến sự cứu rỗi xin BS nói thêm về những phương thức sống căn bản để con người được cứu rỗi.

BS Hùm: TỰ TRUNG, con người cần phải giữ cho mình được trong sạch, không làm điều tội lỗi, thể hiện được tình thương và lẽ công bình. Cả Đức Chúa và Đức Phật đều rất rõ ràng về phương diện này.

Matthew 5:8: Phước cho những kẻ có lòng trong sạch, vì sẽ thấy được Đức Chúa Trời.
Digha Nikaya 19:43: Kẻ nào luôn luôn trụ tinh thần trên tình thương sẽ thấy được Phật, được chuyện trò và được học hỏi cùng Phật.

Và sự hiện hữu của Đức Chúa và Đức Phật ở thế gian này chỉ là để cứu vớt chúng sanh, cứu vớt những người tội lỗi.

John 3:16-17: Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban cho thế gian con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin tưởng sẽ không bị hư đốn và được cứu rỗi.

Digha Nikaya 12:78: Hãy tôn thờ Đức Phật, vì rằng hễ ai lầm lỡ sa vào vực sâu tội lỗi Đức Phật sẽ đưa tay cứu vớt.

Và muốn về cõi thiên đàng thì con người cứ lo gieo phước, mà gieo phước thì cũng như gieo hạt.

Mark 4:26-29: Nước Đức Chúa Trời cũng như người gieo giống; người ngủ say đêm ngày, giống cứ nảy chồi mọc lên, ban đầu là cây, kế đến là bông, đoạn bông kết thành hạt. Khi hạt đã chín, người ta cứ tra lưỡi hái vào, vì mùa gặt đã đến.

Anguttara Nikaya 3:91: Khi người nông phu chuẩn bị đất đai sẵn sàng, người không cần làm gì khác hơn là để cho hạt lúa nảy mầm ngày hôm nay, trổ bông vào ngày mai, và lúa chín vào ngày hôm sau.

Và Đức Phật và Đức Chúa cùng khẳng định rằng hễ ai tin tưởng và sống bằng tình thương thì sẽ được về cõi thiên đàng.

John 11:26: Hễ ai tin tưởng và sống như Ta thì không bao giờ chết.

Majjhima Nikaya 22:47: Những ai tin tưởng nơi ta, sống trong tình thương yêu sẽ được về thẳng nơi cõi Niết Bàn.

Host: Thừa BS, đó là trường hợp của những ai biết tin tưởng và sống với tình thương yêu theo gương Chúa và Phật, còn trường hợp những người không tin tưởng thì số phận sẽ ra sao?

BS Hùm: Những người tội lỗi thì chắc chắn là không được về cõi thiên đàng.

Matthew 5:19: Những ai vi phạm dầu là một điều răn nhỏ, hoặc là khiến người khác vi phạm như vậy, thì sẽ ở một vị trí nhỏ nhoi trên thiên đàng, còn những ai hoàn toàn theo đúng những điều răn, và dạy người khác làm theo như vậy thì sẽ được ở một địa vị cao trọng trên thiên đàng.

Majjhima Nikaya 130:2: Những kẻ sống một cuộc đời xứng đáng với thân tâm luôn trong sạch, sau khi chết sẽ về cõi an vui, hoặc có thể về ngay cõi Niết Bàn. Còn những ai để thân tâm tội lỗi, sau khi chết sẽ về cõi tối tăm.

Host: Nói đến Đức Phật và Đức Chúa, ai cũng liên tưởng đến những phép lạ, điển hình như là đi trên nước hoặc xuyên qua tường. Như vậy chắc Thánh kinh và kinh Phật có đề cập về vấn đề này?

BS Hùm: Quả thật như vậy. Sau đây là những trích dẫn liên quan đến việc đi trên nước và xuyên qua tường.

Mark 6:48: Ngài thấy môn đồ chèo khó nhọc vì gió ngược. Lối canh tư đêm ấy, Ngài đi bộ trên biển và đến cùng môn đồ.

Anguttara Nikaya 3:60: Ngài không rẽ nước mà lại đi trên mặt nước như là đi trên đất liền.

Mark 4:39: Ngài thức dậy, quở gió và phán cùng biển: Hãy êm đi, lặng đi. Gió liền dứt và biển lặng như tờ.

Vinaya Mahavagga 1.20:16: Rồi lại có giông bão và ngập lụt. Đức Thế Tôn bèn làm cho nước rút đi.

John 20:26: Khi cửa đương đóng, Đức Chúa đến đứng chính giữa các môn đồ.

Anguttara Nikaya 3:60: Ngài đi ngang qua tường mà không bị cản trở.

Ngoài ra Đức Chúa và Đức Phật còn dạy rằng nếu con người có lòng tin, thì con người cũng có thể lấp biển đời non.

Matthew 17:20: Ta nói thật cùng các ngươi, nếu các ngươi có lòng tin nhỏ bằng hạt cải, sẽ khiến núi này rằng: hãy dời qua đó, thì nó liền dời qua, và không có sự gì mà các ngươi không làm được.

Anguttara Nikaya 6:24: Một tì khuru với sự tập trung tư tưởng xảo diệu thì có thể xẻ núi Hi Mã Lạp Sơn làm hai.

Host; Ngoài các phép lạ kể trên, Đức Phật và Đức Chúa còn có thể trị lành các chứng bệnh nan y, Xin BS cho biết các dẫn chứng.

BS Hùm: Đức Phật và Đức Chúa có thể chữa cho người mù, người câm, người điếc, người liệt, người cùi v.v...

Matthew 8:16: Đến chiều người ta đem đến nhiều kẻ bị quỷ ám, Ngài lấy lời nói mà đuổi quỷ ra, cùng chữa cho hết thấy những người bệnh.

Samyutta Nikaya 46:14: Tì khuru Kassapa bị bệnh liệt giường. Phật đến nói với Kassapa vài lời, Kasapa lập tức khỏi bệnh và đứng dậy đi.

Luke 7:21-22: Đức Chúa Jesus chữa lành nhiều người bệnh, kẻ tàn tật, kẻ mắc quỷ dữ, người đui được sáng. Ngài phán rằng: Hãy về báo cho John những gì các ngươi đã thấy và nghe: kẻ đui được sáng, kẻ què được đi, kẻ phung cùi được sạch, kẻ điếc được nghe, kẻ chết được sống lại. Tin lành được rao giảng cho kẻ nghèo.

Lalitavistra Sutra 7: Ngay khi Bồ Tát ra đời, người bệnh được chữa lành, người đói được no, người điên được tỉnh táo, người mù được sáng, người điếc được nghe, người què được đi, người nghèo được của, người tù được cứu.

Qua sự so sánh Thánh kinh và giáo lý Phật giáo ta nhận thấy rõ rằng Đạo là một, chân lý là một. Dù cho hai tôn giáo được thành lập từ hai phương trời khác biệt, dù cho thời điểm thành lập cách nhau hơn năm trăm năm, nhưng chân lý muôn đời vẫn là chân lý, chân lý bất biến và vĩnh viễn trường tồn.

Host: Thành thật cảm ơn DS Bùi văn Khâm và BS Bùi Đắc hùm.

Kính thưa quý khán giả, chương trình Sống Đạo xin chấm dứt nơi đây. Kính chúc quý khán giả thân tâm an lạc.